

egentlige erhvervelser og afhændelser af ejendomme, der kræver tilsynsmyndighedens samtykke, men derimod ikke indgåelse af lejemål, medmindre lejemålet er indgået på så lang tid eller på sådanne vilkår, at det må sidestilles med en erhvervelse eller en afhændelse af ejendommen.

Tilsynsmyndighedens samtykke til erhvervelse, afhændelse og pantsætning af fast ejendom er principielt altid nødvendigt, men tilsynsmyndighederne anvender i vidt omfang generelle, tidsbegrænsede tilladelser. Da visse typer af ejendoms-erhvervelser, som f. eks. erhvervelse ved tvangsauktion eller ekspropriation samt bagateldispositioner, ikke frembyder tilsynsmæssig interesse, er der dog i stk. 1, 2. pkt. optaget en regel om, at indenrigsministeren kan fastsætte, at visse ejendomsdispositioner kan finde sted uden samtykke.

ad § 60.

Selv om de igangværende ændringer i den kommunale inddeling og struktur må forventes at ville formindske behovet for, at en række kommunale opgaver løses af flere kommuner i fællesskab, er der dog ikke tvivl om, at der også i fremtiden vil være et ikke uvæsentligt behov for interkommunalt samarbejde.

Uanset hvorledes kommunegrænserne fastlægges, vil der altid findes visse grænseområder, hvor en tilfredsstillende betjening af borgerne vil forudsætte et samarbejde mellem nabokommunerne.

Det må endvidere forventes, at der også efter ændringerne i den kommunale inddeling vil findes et begrænset antal kommuner, som fortsat vil være for små til hver for sig at løse samtlige de kommunale opgaver, der i almindelighed varetages af den enkelte kommune. For sådanne kommuner vil et samarbejde med en eller flere administrativt mere bæredygtige kommuner være nødvendigt for at sikre en forsvarlig kommunal forvaltning.

Hertil kommer, at der ikke mindst på det forsyningsmæssige område altid vil være en del opgaver, som er for store for en normal primærkommune og for stærkt lokalt betonet til naturligt at kunne varetages af sekundærkommunen.

Endvidere vil der i en række tilfælde kunne opnås betydelige besparelser både anlægs- og driftsmæssigt ved et samarbejde mellem flere kommuner om en opgaves løsning.

Endelig kan det nævnes, at området for de kommunale opgaver er undergivet stadige ændringer, og der kan derfor ikke bortses fra muligheden af, at udviklingen for visse opgaves vedkommende vil kunne sprænge de normale rammer for de kommunale enheder.

Den danske kommunallovgivning bygger på det grundprincip, at den enkelte folkevalgte kommunalbestyrelse er den kompetente og ansvarlige myndighed for kommunens anliggender, dog således at kommunalbestyrelsens virksomhed er underkastet et vist tilsyn fra statsmagtens side.

For på den ene side at sikre den fornødne smidighed med hensyn til muligheden for etablering af samarbejde mellem kommuner og på den anden side skabe sikkerhed for, at kommunallovgivningens regler ikke vilkårligt tilsidesættes gennem aftaler om samarbejde eller fællesskaber, hvorved den enkelte kommunalbestyrelses eller tilsynsmyndighedernes beføjelser begrænses, er det i overensstemmelse med princippet i den hidtil gældende lovgivning foreslået, at visse samarbejdsaftalers indgåelse kræver tilsynsmyndighedens godkendelse. Endvidere er i forslaget optaget bestemmelser om ophævelse af sådanne aftaler og om fastsættelsen af vilkårene for ophævelsen.

De gældende bestemmelser i styrelseslovene om stiftelse og ophævelse af kommunale fællesskaber findes i købstadkommunallovens § 22, stk. 6, og landkommunallovens § 13 og § 25, stk. 2.

Købstadkommunallovens § 22, stk. 6, omhandler fællesskab mellem købstadskommune og amtsråds-kreds eller mellem flere købstæder indbyrdes. Landkommunallovens § 13 omhandler fællesskab mellem sognekommuner inden for samme amtsråds-kreds og § 25, stk. 2, fællesskab mellem amtsråds-kredse eller mellem amtsråds-kreds og købstad.

Fællesskab mellem købstadskommune og sognekommune, mellem amtskommune og sognekommune og mellem sognekommuner i forskellige amtsråds-kredse er ikke omtalt i de gældende styrelses-love.

Efter de gældende lovregler kræver stiftelse af fællesskab mellem købstæder, mellem købstæder og amtsråds-kredse og mellem amtsråds-kredse indbyrdes indenrigsministeriets samtykke, medens stiftelse af fællesskab mellem sognekommuner kræver vedkommende amtsråds samtykke. Amtsrådets afgørelse kan dog indankes for indenrigsministeren.

Ophævelse af fællesskab kan ske, når parterne er enige herom. Efter landkommunallovens § 13 og § 25, stk. 2, kan ophævelse endvidere ske på en deltagers andragende, dersom henholdsvis amtsrådet eller indenrigsministeren finder skellig grund dertil, medens sådan ophævelse efter købstadkommunallovens § 22, stk. 6, kun kan finde sted, dersom der ikke er tale om et ejendomsfællesskab, der grunder sig på frivillig overenskomst. Med hensyn til indenrigsministerens mulighed for at ophæve et sådant ejendomsfællesskab mellem købstadskom-